

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 2Asan/10/2019
Identifikačné číslo spisu: 8015200903
Dátum vydania rozhodnutia: 24.03.2021
Meno a priezvisko: JUDr. Katarína Benczová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2021:8015200903.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Benczovej a členov senátu JUDr. Pavla Nad'a a JUDr. Jaroslavy Fúrovej, v právnej veci žalobcu (v konaní sťažovateľ): S. K. J., bytom A. XX, L., proti žalovanému: Krajské riaditeľstvo Policajného zboru, Krajský dopravný inšpektorát, Pionierska ulica č. 33, Prešov o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného Č.p.: KRPZ-PO-KDI3-58/2015-P zo dňa 8. júla 2015, o kasačnej sťažnosti žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Prešove č. k. 3S/37/2015-54 zo dňa 15. novembra 2016, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť zamietla.

Žalovanému právo na náhradu trov kasačného konania nepriznáva.

Odôvodnenie

I.

Konanie pred orgánmi verejnej správy

1. Okresný dopravný inšpektorát, Okresné riaditeľstvo Policajného zboru v Prešove (ďalej len „prvostupňový správny orgán“) rozhodnutím Č.s.: ORPZ-PO-ODI2-26/2015-P zo dňa 16.04.2015 (ďalej len „prvostupňové rozhodnutie“) uznal žalobcu vinného z priestupku a uložil mu pokutu vo výške 50 eur podľa § 22 ods. 1 písm. f) zák. č. 372/1990 Zb. o priestupkoch (ďalej len „zákon o priestupkoch“) za porušenie 3 ods. 2 písm. b) zákona č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke (ďalej len „zákon o cestnej premávke“) na tom základe, že žalobca ako vodič osobného motorového vozidla zn. VW, ev. č.: N.-XXXDK, vošiel na B. H. Č.. XX C. N., kde toto vozidlo ponechal stáť v pešej zóne, pričom nerešpektoval dopravné značenie IP25a „Pešia zóna“ s upresňujúcim údajom vyznačeným v spodnej časti „Dopravná obsluha a cyklisti, zásobovanie v čase od 05.00 - 10.00 hod. a od 18.00 - 20.00 hod.

2. Na žalobcovo odvolanie žalovaný rozhodnutím č. KRPZ-PO-KDI3-58/2015-P z 08. júla 2015 (ďalej len „napadnuté rozhodnutie“) zmenil rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu tak, že pôvodný

enunciát rozhodnutia nahradil textom: „... K. K. J., nar. XX.XX.XXXX, bytom L., B. A. Č.. XX, dňa 26.11.2014 v N. na B. H. ako vodič osobného motorového vozidla zn. VW, EČV: N.-XXXDK porušil pokyn vyplývajúci z dopravného značenia č. IP25a „Pešia zóna“ s upresňujúcim údajom, vyznačeným v spodnej časti „Dopravná obsluha a cyklisti, zásobovanie v čase od 05.00 - 10.00 hod. a od 18.00 - 20.00 hod.“ Zmenu výrokovej časti žalovaný odôvodnil tým, že enunciát musí zodpovedať zistenému skutkovému stavu a v prejednávanej veci nebolo preukázané v akom čase obvinený s vozidlom vošiel do pešej zóny za účelom zásobovania, pričom podľa vlastného vyjadrenia vošiel do pešej zóny označenej príslušným dopravným značením v čase o 09.30 hod. až 09.45 hod. V ostatnej časti žalovaný odvolanie žalobcu zamietol a potvrdil rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu.

3. Žalovaný zdôraznil, že obvinenému nie je kladená za vinu skutočnosť, že s vozidlom vošiel do územia pešej zóny označenej príslušným dopravným značením za účelom zásobovania, ale je mu kladené za vinu, že s predmetným vozidlom na uvedenom mieste stál až do 11:26 hod, pričom dopravným značením, resp. aj povolením vstupu pre motorové vozidlo predloženým obvineným bolo zásobovanie povolené vo vymedzenom čase od 05.00 - 10.00 hod., resp. od 06.00 do 10.00 hod. a následne od 18.00 - 20.00 hod., resp. od 19.00 hod. do 22.00 hod. Obvinený mal podľa názoru žalovaného ukončiť zásobovanie najneskôr o 10.00 hod; na veci nič nemení ani tvrdenie žalobcu, že vykonával zásobovanie nepretržite v čase od vjazdu motorového vozidla, až do jeho vykázania v čase o 11.26 hod., pretože zásobovanie mal ukončiť o 10.00 hod., ako ani tvrdenie, že s vozidlom nestál, ale zastavil.

4. Ani námietku žalobcu, že na dopravnej značke a na vydanom povolení je určený vjazd pre zásobovanie, žalovaný nepovažoval za úspešnú. Podľa jeho názoru sa s takýmto výkladom nie je možné stotožniť, pretože v takom prípade by stačilo, aby vodič vozidla za príslušné dopravné značenie vošiel v čase od 05.00 hod. do 10.00 hod. a následne by uskutočňoval zásobovanie nepretržite. Z príslušného dopravného značenia podľa mienky žalovaného jasne vyplýva, že zásobovanie bolo v danom území povolené vo vymedzenom čase, a sice v čase 05.00 hod. - 10.00 hod.

5. Vo vzťahu k odvolacej námietke, že správny orgán nedostatočne zistil skutkový stav, keď nezabezpečil kamerový záznam, žalovaný uviedol, že nie je viazaný len návrhmi účastníkov konania. Navyše, podľa názoru žalovaného sa prvostupňový správny orgán zaoberal aj kamerovým záznamom, avšak podľa záverov správneho orgánu, kamerový záznam vzhľadom na plynutie času nebolo možné získať. Žalovaný podotkol, že na základe procesnej aktivity žalobcu vykonal správny orgán ústne pojednávanie s policajtami, na ktorom sa žalobca osobne zúčastnil a bol oboznámený s obsahom administratívneho spisu. Keďže žalobcovi nebolo kladené za vinu porušenie vstupu do pešej zóny a sám žalobca uviedol, že zásobovanie ukončil o 11.26 hod., podľa názoru žalovaného nebol kamerový záznam nevyhnutný pre rozhodnutie.

6. Ani spochybňovanie kredibility výpovede svedka žalovaný nepovažoval za relevantné vo vzťahu k uloženiu sankcie za spáchaný priestupok. Skutočnosť, či príslušník mestskej polície počas celej doby stál alebo nestál pri vozidle je podľa názoru žalovaného bezpredmetná, pretože žalobca bol v zmysle dopravného značenia povinný ukončiť zásobovanie do 10.00 hod.

7. K námietke žalobcu, že správny orgán pri rozhodovaní o priestupku nedostatočne odôvodnil spôsob a rozsah porušenia alebo ohrozenia verejného záujmu, žalovaný poukazoval na obsah prvostupňového rozhodnutia a konštatoval, že obsahuje všetky obligatórne náležitosti, vrátane citovanej právnej úpravy priestupku, ktorého sa žalobca dopustil.

8. V súvislosti s námietkou žalobcu, že s vozidlom nestál, ale zastavil za účelom zásobovania žalovaný uviedol, že žalobca ponechal vozidlo v pešej zóne mimo vyhradených hodín pre zásobovanie a preto je uvedená námietka irelevantná.

9. Žalovaný sa nestotožnil ani s ostatnou odvolacou námietkou, že konanie bolo začaté oneskorene, keď poukazoval na priebeh priestupkového konania a uviedol, že podaním odporu sa začalo „neskrátené“ priestupkové konanie.

II.

Konanie pred krajským súdom

10. Proti rozhodnutiu žalovaného v zákonnej lehote žalobca podal žalobu na Krajskom súde v Prešove (ďalej len „krajský súd“) a navrhol zrušiť rozhodnutie žalovaného. Bol toho názoru, že napadnuté rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

11. V rámci žalobných námietok žalobca s poukazom na jazykový a systematický výklad príslušných ustanovení o predmetnom dopravnom značení uviedol, že podľa jeho názoru je státie vozidiel zakázané a do pešej zóny je zakázaný vjazd vozidiel mimo času od 05.00 hod. do 10.00 hod. a od 18.00 hod. do 20.00 hod. a právna úprava nezakazuje vodičovi zastavenie za účelom vyloženia nákladu, a preto tieto ani nemožno vykladať v neprospech páchatel'a. V tejto súvislosti poukazyval aj na rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2Sžf/12/2014, sp. zn. 5Sžf/85/2011. Správny orgán si podľa mienky žalobcu nesprávne vyložil právny predpis, čo malo rozhodujúci vplyv na zákonnosť rozhodnutia správneho orgánu v predmetnej veci.

12. Žalobca mal za to, že správny orgán nedostatočne a nesprávne posúdil ohrozenie záujmu spoločnosti, pretože sa vôbec nezaoberal otázkou, či vôbec boli chodci a ostatní účastníci premávky obmedzení uvedeným konaním. Správny orgán pri vykonanom dokazovaní podľa názoru žalobcu porušil povinnosti, keď sa uspokojil s tvrdením svedka, ktorý počas celého konania svedčil v jeho neprospech. Najmä z týchto dôvodov nepovažoval za potrebné klásť svedkovi otázky ohľadom tohto dôkazného prostriedku. V tejto súvislosti žalobca namietal aj kredibilitu svedeckých výpovedí, keďže podľa jeho mienky z fotodokumentácie nie je jednoznačné, či sa jedná o státie alebo zásobovanie, pretože fotografia ako statický dôkaz nemá výpovednú a preukaznú hodnotu.

13. Podľa názoru žalobcu správny orgán v konaní nevykonával kamerový záznam, z ktorého by bolo zrejmý čas vjazdu, rozsah a forma zásobovania.

14. V rámci ostatných žalobných bodov žalobca opätovne namietal nedostatočné zistenie skutkového stavu a nedodržanie lehoty správneho orgánu na začatie konania.

15. Žalovaný v písomnej reakcii zotrval na argumentácii uvedenej v napadnutom rozhodnutí a navrhol žalobu zamietnuť.

16. Krajský súd postupom podľa § 190 zákona č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „SSP“) žalobu zamietol.

17. V súvislosti s podstatnou námietkou žalobcu ohľadne zásobovania, krajský súd nesúhlasil so stanoviskom žalobcu, že v zóne zastavil na nevyhnutný čas a na urýchlené zásobovanie, keďže „zastavenie vozidla“ malo aj podľa samotného žalobcu trvať takmer 2 hodiny. Podľa názoru krajského súdu na veci nič nemení tvrdenie žalobcu, že zásobovanie vykonával niekoľkými čiastkovými úkonmi a po každom takomto úkone bolo vozidlo uzavreté a zamknuté.

18. Ani s námietkou žalobcu týkajúcou sa nedostatočne zisteného skutkového stavu sa krajský súd nestotožnil. Krajský súd v tejto súvislosti uviedol, že žalobca s motorovým vozidlom na mieste stál, keďže státim je uvedenie vozidla do pokoja na dlhšie, ako je čas dovolený na zastavenie. Vzhľadom na uvedené skutočnosti je podľa názoru správneho súdu bezpredmetné, či v čase prjazdu mestskej polície žalobca zásoboval alebo nie.

19. Vo vzťahu k žalobnej námietke ohľadne preukázania nebezpečenstva konania pre spoločnosť krajský súd uviedol, že konanie žalobcu je za priestupok výslovne označené v zákone o priestupkoch a zákone o cestnej premávke.

20. Ani s námietkou o nedodržaní zákonnej lehoty sa krajský súd nestotožnil. Opierajúc sa o príslušnú právnu úpravu uviedol, že správa o výsledku objasňovania priestupku aj s príslušným priestupkovým spisom boli prvostupňovému správneému orgánu doručené dňa 05.01.2015 a dňa 26.01.2015 vydal prvostupňový správny orgán rozkaz o uložení sankcie za priestupok. Z tohto dôvodu prvostupňový správny orgán podľa názoru krajského súdu rozhodol v stanovenej lehote. V tejto súvislosti sa stotožnil aj s názorom žalovaného, že uvedená lehota je „poriadková“, ktorá má za cieľ upraviť konanie správneho orgánu, aby nedochádzalo k zbytočným priet'ahom a omeškaniu, s jej uplynutím zákon nespája zánik práv alebo povinností, ani zánik zodpovednosti za priestupok.

III.

Kasačná s'ťažnosť žalobcu

21. Proti rozsudku krajského súdu podal žalobca (ďalej len „s'ťažovateľ“) kasačnú s'ťažnosť z dôvodu podľa § 440 ods. 1 písm. f), g), h) SSP a navrhol, aby kasačný súd rozsudok krajského súdu zmenil tak, že zruší napadnuté rozhodnutia prvostupňového správneho orgánu a žalovaného.

22. S'ťažovateľ namietal, že správne orgány ani krajský súd nevyhoveli jeho návrhu vykonať dôkaz, ktorým je kamerový záznam. V odôvodnení rozhodnutia sa krajský súd podľa názoru s'ťažovateľa nedostatočne vysporiadal s predmetnou otázkou, a to napriek skutočnosti, že podľa jeho mienky ide o podstatný dôkaz, ktorý sa preukáže jeho nevina.

23. V rámci s'ťažnostných bodov žalobca opätovne argumentoval, že predmetné dopravné značenie nestanovuje maximálnu dobu zásobovania, neobmedzuje dobu zotrvania v pešej zóne, ani nestanovuje čas opustenia priestoru. Podľa mienky s'ťažovateľa je výklad, ktorý si krajský súd osvojil svojvoľným a nezakladá sa na odbornom posúdení po právnej stránke.

24. V ostatnom kasačnom bode s'ťažovateľ opakovane argumentoval, že správne orgány a správny súd sa nedostatočne zaoberali materiálными znakmi priestupku.

25. Záverom s'ťažovateľ uviedol, že skutkový stav bol zistený nedostatočne a krajský súd ustálil len záver, že zásobovanie nemôže trvať 2 hodiny, bez dôsledného posúdenia prejednávaného prípadu.

26. Žalovaný vo vyjadrení ku kasačnej s'ťažnosti v podstate zotrval na stanovisku vyjadrenom v napadnutom rozhodnutí.

IV.

Právne závery kasačného súdu

27. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „kasačný súd“ alebo „Najvyšší súd“) preskúmal rozsudok krajského súdu v medziach s'ťažnostných bodov (§ 438 ods. 2, § 445 ods. 1 písm. c), ods. 2, § 453 SSP), pričom po zistení, že kasačná s'ťažnosť bola podaná oprávnenou osobou v zákonnej lehote (§ 442 ods. 1, § 443 ods. 2 písm. a), § 145 ods. 2 písm. c) SSP) a že ide o rozhodnutie, proti ktorému je kasačná s'ťažnosť prípustná (§ 439 ods. 1 SSP), vo veci v zmysle § 455 SSP nenariadil pojednávanie, keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu www.nsud.sk (§ 137 ods. 2 a 3 SSP) a jednomyselne dospel k záveru, že kasačná s'ťažnosť nie je dôvodná.

28. S ohľadom na vymedzenie s'ťažnostných bodov pripadlo kasačnému súdu posúdiť, či krajský súd postupoval správne, keď zamietol žalobu, ktorou s'ťažovateľ brojil proti rozhodnutiu žalovaného o uložení

pokuty. Krajský súd sa nestotožnil so sťažovateľom predostretou argumentáciou posúdenia zákazu zásobovania v pešej zóne po právnej stránke. Krajský súd bol toho názoru, že skutočnosti, ktorými sťažovateľ argumentoval sú irelevantné z pohľadu objektívnej stránky skutkovej podstaty priestupku. Nestotožnil sa ani s ďalšími argumentami ohľadne dĺžky lehoty a nebezpečnosti konania sťažovateľa.

29. Z administratívneho spisu žalovaného vyplýva, že hliadka mestskej polície Prešov počas výkonu služby dňa 26.11.2014 zistila, že na H. Č.. XX v pešej zóne s dopravným obmedzením „Zákaz stáť“, kde je úpravou cestnej premávky stáť povolené len na označených parkoviskách s platným parkovacím lístkom alebo parkovacou kartou, parkuje motorové vozidlo v čase od 10.50 hod. do 11.26 hod., kde nedochádzalo k žiadnemu vykladaniu a nakladaniu tovaru. V čase o 11.26 hod. pristúpil k vozidlu sťažovateľ, ktorý uviedol, že je vodičom vozidla a po predchádzajúcom poučení sa ústne vyjadril: „Dajte ma na správne konanie“ a odmietol sa podrobiť prejedaniu priestupku v blokovom konaní.

Podľa § 3 ods. 2 písm. b) zákona o cestnej premávke je účastník cestnej premávky povinný pokyn vyplývajúci z dopravnej značky alebo dopravného zariadenia.

Podľa II. dielu, I. časti, čl. 5, ods. 34 vyhlášky Ministerstva vnútra Slovenskej republiky č. 9/2009 Z. z. ktorou sa vykonáva zákon o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „vyhláška č. 9/2009 Z. z.“), značky Zóna s dopravným obmedzením (č. IP 24a) a Koniec zóny s dopravným obmedzením (č. IP 24b) vyznačujú oblasť (časť obce a podobne), kde platí zákaz alebo obmedzenie vyplývajúce z použitých symbolov značky alebo značiek.

Podľa II. dielu, I. časti, čl. 35, ods. 34 vyhlášky č. 9/2009 Z. z. značky Pešia zóna (č. IP 25a) a Koniec pešej zóny (č. IP 25b) vyznačujú územie (časť obce a podobne) určené predovšetkým pre chodcov, kde platia zvláštne ustanovenia o premávke v pešej zóne.

Podľa II. dielu, 5. časti, čl. 22, ods. 24 vyhlášky č. 9/2009 Z. z. symbol značky č. B 33 vyznačený na značkách č. IP 24a a č. IP 24b možno v prípade potreby zameniť s iným vhodným symbolom zákazových, príkazových alebo informatívnych značiek. Spresňujúce údaje o platnosti obmedzení, o dobe platnosti a podobne možno vyznačiť v spodnej časti značiek č. IP 24a a č. IP 24b vhodnými nápismi alebo symbolmi. Značky č. IP 24a sa umiestňujú na všetkých cestách ústiacich do určenej zóny.

Podľa II. dielu, 5. časti, čl. 22, ods. 25 vyhlášky č. 9/2009 Z. z. spresňujúce údaje, ktorým vozidlám je vjazd do tejto oblasti povolený, prípadne v akom čase a podobne, možno vyznačiť v spodnej časti značiek č. IP 25a a č. IP 25b vhodnými nápismi alebo symbolmi. Značky č. IP 25a sa umiestňujú na všetkých cestách ústiacich do určenej zóny.

30. Vo vzťahu ku kľúčovej kasačnej námietke, týkajúcej sa nesprávneho posúdenia zákazu zásobovania v pešej zóne sa ani kasačný súd nestotožnil so sťažovateľom predostretou argumentáciou, že dopravné značenie nestanovuje maximálnu dobu zásobovania. Sťažovateľ rovnako tvrdil, že dopravné značenie neobmedzuje dobu zotrvania a nestanovuje čas opustenia priestoru za dopravným značením. V tejto súvislosti kasačný súd zdôrazňuje, že miestom spáchania priestupku bola „pešia zóna“, označená dopravným značením č. IP25a. Podľa právnej úpravy je vjazd do pešej zóny povolený len vozidlám, ktorým to umožňuje dopravná značka (§ 59 ods. 2 zákona o cestnej premávke). Dopravná značka modifikuje zákaz vjazdu do pešej zóny v tom smere, že zákaz neplatí pre dopravnú obsluhu, cyklistov a zásobovanie vo vymedzenom čase (5.00 - 10.00; 18.00 - 20.00). Pokiaľ sťažovateľ tvrdil, že zásobovanie začal vykonávať v čase medzi 9.30 až 9.45, bol povinný zásobovanie ukončiť a opustiť priestor pešej zóny najneskôr do 10.00 hod. V tomto ohľade sa sťažovateľ mýli, ak sa domnieva, že príslušná značka nelimituje dobu, počas ktorej je možné vykonávať zásobovanie. Totiž, ak by sa kasačný súd stotožnil so sťažovateľom predostretým výkladom, predmetné dopravné značenie by stratilo akýkoľvek logický zmysel obmedzenia času vyhradeného pre vjazd zásobovania v pešej zóne. V tomto kontexte je kasačný súd v zhode so záverom ustáleným krajským súdom, že sťažovateľ porušil zákaz stáť v pešej zóne mimo hodín určených na zásobovanie, keď s predmetným motorovým vozidlom stál na uvedenom mieste v čase do 11.26 hod. Sťažovateľ bol aj podľa názoru kasačného súdu povinný vykonať zásobovanie v čase vyhradenom dopravným značením.

31. Vo vzťahu k námietke ohľadne materiálneho znaku priestupku kasačný súd uvádza, že priestupok je

zavinené konanie, ktorým sa porušuje alebo ohrozuje záujem spoločnosti a je za priestupok výslovne označené v zákone o priestupkoch alebo v inom zákone (§ 2 ods. 1 zákona o priestupkoch). V tomto smere kasačný súd považoval za správny záver krajského súdu, že na zodpovednosť za daný priestupok stačilo aj zavinenie z nevedomej nedbanlivosti a sťažovateľ uvedeným konaním ohrozil záujem spoločnosti na úseku bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky. Kasačný súd však nepredpokladá, žeby žalobcovi v skutočnosti po prečítaní napadnutého rozhodnutia nebolo zrejmé, akými úvahami sa správny orgán riadil a aké sú materiálne a formálne znaky ním spáchaného priestupku. Navyše, správny orgán v konkrétnom konaní o priestupku posudzoval stupeň spoločenskej nebezpečnosti aj pri určení druhu sankcie a jej výmery, keďže je povinný prihliadnuť aj na závažnosť priestupku (§ 12 ods. 1 zákona o priestupkoch).

32. Ani sťažnostná námietka týkajúca sa návrhu na vykonanie kamerového záznamu nie je podľa názoru kasačného súdu dôvodná. Aj kasačný súd je tej mienky, že zabezpečenie kamerového záznamu v súvislosti so spáchaným priestupkom nebolo pre zistenie skutkového stavu potrebné, tak ako konštatoval krajský súd. Z obsahu administratívneho spisu je zrejmé, že správne orgány vychádzali jednak z výpovede príslušníkov mestskej polície, ale aj z výpovede samotného sťažovateľa, ktorý uviedol, že zásoboval približne od 9.30 až 9.45 hod do 11.26 hod. kedy bol z miesta mestskou políciou vykázaný. V tomto smere kasačný súd nevidí žiadny relevantný priestor, ako by kamerový záznam preukázal nevinu sťažovateľa. V tejto súvislosti, sa kasačný súd stotožnil aj so záverom prezentovaným žalovaným, že kamerový záznam nebol potrebný ani z dôvodu, či menovaný v čase od 10.50 hod do 11.26 hod vykonával zásobovanie, pretože v zmysle dopravného značenia mal zásobovanie ukončiť o 10.00 hod. Vzhľadom na uvedené skutočnosti je kasačný súd toho názoru, že správne orgány aj krajský súd dostatočne reflektovali na skutočnosť, z akého dôvodu nebolo obstaranie kamerového záznamu potrebné pre objasnenie priestupku. Subjektívna nespokojnosť sťažovateľa s právnym názorom krajského súdu a žalovaného ešte neodôvodňuje záver o nepreskúmateľnosti rozhodnutia v časti skutkového stavu veci.

33. Vo vzťahu k ostatnému sťažnostnému bodu, ktorým sťažovateľ namietal, že sa krajský súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe Najvyššieho súdu vo veci sp. zn. 5Sžf/85/2011, 2Sžf/12/2014, 10Sžd/3/2013 a R 38/1997, kasačný súd konštatuje, že sťažovateľ cituje právne závery rozhodnutí kasačného súdu, ktoré vo všeobecnej rovine popisujú priebeh priestupkového konania, zásady trestania a právneho posúdenia a v tomto ohľadne sú aplikovateľné na každú prejednávajúcu vec.

34. Na základe vyššie uvedených zistení a úvah kasačný súd nepovažuje sťažnostné body za opodstatnené a preto rozhodol podľa § 461 SSP o zamietnutí kasačnej sťažnosti.

35. O trovách kasačného konania rozhodol kasačný súd podľa § 467 ods. 1 v spojení s § 167 ods. 1 SSP (a contrario) a vzhľadom na neúspech sťažovateľa v kasačnom konaní mu nepriznal právo na náhradu trov vynaložených v tomto konaní; zároveň kasačný súd nevidel dôvod na postup podľa § 168 SSP

36. Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky v pomere hlasov 3:0 (§ 463 SSP v spojení s ust. § 139 ods. 4 SSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný opravný prostriedok.